

ПРАЗНИЧНО УТРО

С КОМПОЗИТОРА ГЕОРГИ МИНЧЕВ

Действително неделното утро на 26 март се превърна в нежен, поетичен, красив празник на българското творчество.

Концертът в Партийния дом бе организиран по повод 50-годишнината на българския композитор Георги Минчев. Както подобава в такива случаи, имаше и тържествено слово за юбилея. Но още в началото водещата — музиковедката Боянка Арнаудова — подаде „необичаен тон“ на събитието. Съвсем неусетно тя превърна словото си във ве села, непринудена среща разговор с присъстващия тук Георги Минчев. Научихме ин

тересни и нови неща за живота му, за годините му на обучение, за неговото творчество. Създалата се приятна атмосфера предположи не многобройната, но оживена публика да се включи в разговора. Михаил Кътев накратко спомена от мястото си за изпълнените произведения от Георги Минчев на предишни „Мартенски музикални дни“. Музиковедите Крум Ангелов и Евгени Павлов говориха за творчеството на композитора и му задаваха въпроси.

Празничното настроение в залата се подсили от появата на музикалните изпълнители — Габровският камерен орке

стръ с диригента си Милко Коларов и солистката Тиха Генова — сопран. На тържествения концерт те представиха „Три поеми за сопран, струнен оркестър и ударни инструменти“ от Георги Минчев, по графики на Румен Скорчев и стихове на Павел Славянки. Произведението е написано преди шест години и вече е изпълнявано неведнъж в концертната практика. Но сега имаме удоволствието да го чуем в интерпретацията на Габровския камерен оркестър — съставът, по чиято поръчка са написани „Трите поеми“. Тези, които познават произведението, знаят, че в него е

постигнат рядко срещан, равностоен синтез на различните изкуства — графика, музика и художествено слово. Сам композиторът, преди изпълнението на „Трите поеми“, говори за творбата си и между другото сподели: „... Приемете я като откровение на трима различни творци.“

Тук можем да добавим, а положително в това са се убедили и всички присъстващи на концерта, че на сцената се появи и четвъртият автор на произведението — неговите пламенни изпълнители. Представени от споменатия вече изпълнителски състав, „Трите поеми“ прозвучаха с

цялата си красота, с изключителното си динамично и тембово разнообразие. Концертната зала на Партийния дом е с добра и чувствителна акустика, която отразява и най-малкия детайл в звученето. За чест на габровските оркестранти и певците Тиха Генова трябва да се отбележи, че тяхното представяне беше прецизно в техническо отношение. То се отличи с чиста интонация, с блестяща инструментална и вокална техника, с много богати звукови нюанси. Но може би най-впечатляващото в изпълнението на „Трите поеми“ беше живото, емоционално и артистично участие на всички музиканти на сцената. Оркестърът — като отличен актьор — разказва за различни неща. Сменят се настроения, редуват се една след друга контрастни картини. Неразделно от музиката е и словото. Крайният глас на Тиха Генова пее и говори, страда и се

въздига. Между оркестъра и вокалната партия е постигнат такъв добър баланс, такова сливане, че те звучат като едно цяло.

В центъра на драматичното действие е маестро — диригентът Милко Коларов. Той е този, който с мярка и добър естетически вкус ръководи събитията — подава встъпленията на музикантите, контролира динамиката, подбужда преживяваните на сцената чувства, разпалва страстите.

Сигурно Георги Минчев се е почувствувал толкова щастлив, колкото и публиката, защото е твърде голяма рядкост такова вдъхновено, майсторско и артистично изпълнение.

А празникът завърши с още една радост на юбилея — на Георги Минчев бяха връчени поздравителен адрес от името на русенската общественост и Почетен знак на град Русе — I степен.

Виолета НАЛЕТОВА